

Oppgaveteksten nevner fire eksempler på metoder som vil effektivisere algoritmen. Dette er ved hjelp av Stride-parameter, bruk av cache, rekursjon, eller threads. Disse punktene vil på sitt vis gjøre prosessene raskere ved å minimere tiden de bruker eller ved threads, hvor man kan kjøre flere prosesser parallelt for å bli ferdig før.

Vi har implementert en stride-parameter, som er en ekstra parameter i det rekursive funksjonskallet. For hvert nye kall dobles Stride-parameteret, og in-pekeren i det andre fft-kallet vil legges til Stride-verdien.

Hvordan skal dette implementeres (forklar kort uten kode)

Vi fulgte et eksempel fra Cooley-Tukey FFT-algoritmen sin wiki, og slavisk implementerte Stride-parameteret inn i den oppgitte kildekoden. Her fjernet vi også oppdelingen til oddetall og partall, da vi fant ut at det ikke var nødvendig. Et nytt parameter er lagt til i de rekursive funksjonskallet, men det blir satt av seg selv når den blir kalt første gangen, så trengs ikke å endres i "hovedprogram".

https://en.wikipedia.org/wiki/Cooley%E2%80%93Tukey_FFT_algorithm

Hvordan svarer den faktiske kjøretiden til forventningene på forhånd?

Resultatet ved stride ble kjøretiden ca 20-30% raskere enn den opprinnelige koden. Vi trodde ikke den skulle gjøre programmet så mye raskere, fordi den må fortsatt inn i minne og hente verdiene, men den slipper å lagre den på nye plasser hver gang.

Konklusjonen er at å utføre en vanlig DFT-algoritme kan være $O(N^2)$ i tidskompleksitet. FFT kan redusere tidskompleksiteten ned til $O(N \log(N))$. Dette stemmer ganske godt overens med vår besparelse ved hjelp av Stride-parameteret. Graf over tiden ligger under.

Teoretisk, andre metoden Threads

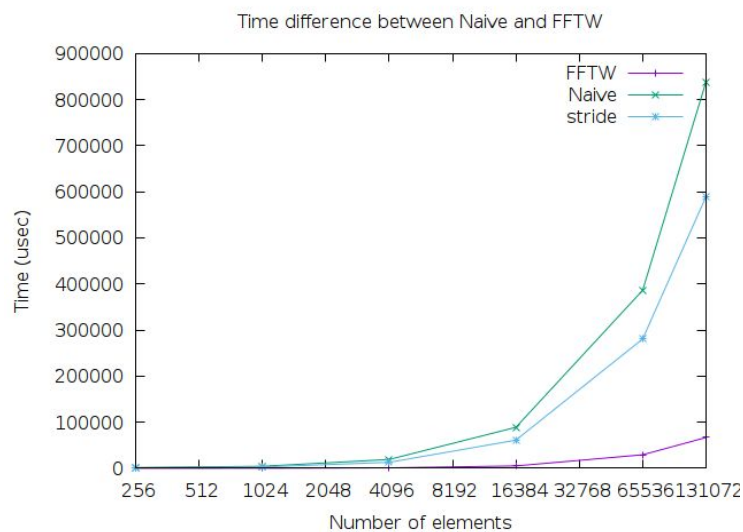
Ideen om å fordele prosesser mellom flere tasks er at dersom du har fire threads kan den totale tiden gå opp mot fire ganger så fort. Dette fungerer ikke helt i praksis, da det krever en del ekstra tid for å utføre det tekniske for å dele opp prosessene til trådene.

Et annet problem med threads vi fant i boken (kap. 7.7.7) er at det er ikke alltid alle prosessene kan løses parallelt, og dermed må vente på hverandre. Threads kan også bruke mye tid i minne pga begrenset kapasitet i cache/ ram mengde.

Vi har ikke implementert multithreading, men vet at andre grupper har gjort dette. Dette ga ikke en stor økning i hastighet.

Vårt program og tidsbesparelser:

Tiden regneoperasjonene tok med naiv sammenlignet med bruk av Stride-parameter.

Vår programkode:

```
#include "fft.h"
#include <math.h>
#include <stdlib.h>

void fft_compute(const complex* in, complex* out, const int n) {
    fft(in, out, n, 1);
}

void fft(const complex* in, complex* out, const int n, const int s){
    if(n == 1) {
        out[0] = in[0];
    }
    else {
        const int half = n / 2;
        fft(in, out, half, 2*s);
        fft(in+s, out+half, half, 2*s);

        for(int i = 0; i < half; ++i) {
            const complex e = out[i];
            const complex o = out[i + half];
            const complex w = cexp(0 - (2. * M_PI * i) / n * I);
            out[i] = e + w * o;
            out[i + half] = e - w * o;
        }
    }
}
```